

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

Decimaoctaua Conclusio. Tortura etiam inferri potest die feriato & festo,
etiam paschalibus diebus in maioribus & atrocioribus criminibus, in
honorem Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

rit, à sibi impositis, arg. Authent. Quomodo oporteat Episcop. & cleric. §. Si nemo accusauerit. Quod dictum allegat, nec improbat Boërius in decisione 163. num. 14. Hinc si quis alicui obijceret aliquid crimen etiam magiae, super quo se tortura purgauit, & absolutus extitit, possit talis contra obijcientem & exprobantem agere iniuriarum.

Decima octava Conclusio. Tortura etiam inferri potest die feriato & festo, etiam paschalibus diebus in maioribus & atrocioribus criminibus, in honorem Dei.

HANC Conclusionem probant L. Nemo. C. de Episcop. audience. & L. Prouinciarum. C. deferijs, & eam tradunt Bald. in d. L. Nemo. Francif. Brunus de indicijs & tort. q. 5. 2. par. num. 52. Marsil. in pract. crimin. in §. Expedita, nu. 83. Iul. Clarus lib. 5. §. fin. pract. crimin. q. 64. num. 34. & hoc obseruatur in multis Italiæ locis, & laudat Clarus fieri in delictis capitalibus in honorem Dei. Reprehendunt autem idem auctor & Brunus in minoribus delictis id obseruari. Ratio hæc Conclusionis à Bruno redditur. Tortura est quædam examinatio extra judicialis, vnde si præcessit iudicialis cognitio indiciorum, potest fieri postea examinatio quolibet tempore: exemplo testis qui judicialiter iurauit, potest examinari quo-

quolibet tempore, etiam feriato, in honorem
Dei, ut renēt Specul. in tit. de fer. §. 2. vers. Quid
si tunc testis Barto. in L. Damni. §. Sabini. ff. de
damn. infect. & Bald. in L. Si quando. C. dete-
stib. & Gloss. in Clem. r. Maiora & atrociora
crimina, in quibus diebus feriatis in honorē
Dei potest inferri tortura, sunt: raptus virgi-
num, adulterium, incestus, homicidium, par-
ricidium, veneficium, maleficium, & similia,
quorum mentio fit in d. L. Nullam. vbi Bald.
dicit specialiter locum habere in delictis, quæ
clam committuntur, sicut est, aliquem incan-
tare, vel incantationem facere, adulterium
committere, &c.

Et hanc Conclusionem maximè puto ha-
berelocum in sceleratissimo crimen malefi-
corum, in quo communiter plurima enor-
missima peccata concurrunt, quod etiam ferè
semper clam committitur, summeq; Deus eo-
dem offenditur, & periculum semper est in
mora. Hoc certum est, & experientia comper-
tissimum, periculosissimum esse maleficos
diu in carcere tenere, expeditionem pro-
trahere, & moram procedendi nimiam
seruare: Cùm Dæmon tum in carcere va-
rijs temptationibus hoc hominum genus ado-
riatur, vel vt veritatem taceant, vel vt con-
fessam reuocent, vel vt sibi ipsi vitam eri-
piant, atque in desperationem perducat, &c.
Quādoquidem in hoc maleficij criminē dia-
boli

boli potestas coniungitur hominis operatio-
ni, & quoddam foedus accessit, semper insit
vexationibus & molestijs, vt hominem, quem
tam immani scelere perstrinxit, in perpetua
captiuitate retineat. Ea de caussa, cum nec mu-
ris, nec claustris impediatur, quo minus suos
clientulos accedere, instigare, & magis decipe-
re valeat, etiam in vinculis, tormentis, & ma-
nibus iudicium præstò est, & suam opem quā-
tum fieri potest, salua Diuina permissione
semper, promittit & præstat, vt plurimorum
Iudicium processibus notissimum est. Quan-
doquidem ergo periculoſſimum & perni-
ciosſimum est: tum respectu animarum quæ
periclitantur: tum intuitu salutis multorum,
quibus periculum imminet, ab hoc scelesto ho-
minum genere: tum quod maximū, & omnib⁹
præponendū ratione diuinæ maiestatis, quæ
grauissimè lēditur, & quādoq; maximè offendit
ur, quod non maior zelus est expediendi
iustitiam, iudices meritò ad hoc propositum
commendatum habere debent illud Impera-
torum in d. L. Prouinciarum. C. de Ferijs. Pro-
uinciarum præsides, ait Lex, moneantur, vt in
quæſtionibus latronum, & maximè Hysauro-
rum (latrones enim de Hysauria perniores
erant alijs iuxta Gloss. ibidem) nullum qua-
drageſimarum, vel venerabilem Pascharum
diem existiment excipiendum, ne differatur
proditio consiliorum, quæ per latronum tor-
menta

menta quærenda est: Cùm facilimè in hoc summi numinis speratur venia , per quod multorum salus & incolumentis procuratur. Sic Lex. Per hæc tamen non intendò laudare & promouere quorundam Iudicium præcipitatum potius furorem, quæm moderatum, & prudentiæ sale conditum zelum, qui in hoc criminè, ut intelligo, nimis præcipitanter procedunt, & vix ullam dantes dilatationem reis, ut maturè considerare valeant necessaria ad statum suæ conditionis & salutis, sed manè reos appræhendunt, carceri statim tradunt, mox sine mora ad quæstionem rapiunt, & confessos aut eodem die, aut quæm primum sequenti ad sententiam audiendam, & executionem quæ statim subiungitur, faciendam rapiunt. Hic enim furor, non zelus iudicandus est. Res humanæ, ubi agitur de salute mentis & corporis, & vertitur periculum animarum, agendæ cum maturitate iudicij, & grauitate coniuncta moderatione. Grauissimè enim iudices peccant, quando modum excedunt in tortura, & tenentur ad restitutionem omnium damnum rum in foro conscientiæ, si quæ sequantur ex eorum culpa. Et in foro exteriori pro ratione culpæ, damni, & excessus, sunt pœna afficiendi. Quomodo autem sint tales puniendi, docent Gomez. in d. cap. 13. num. 6. Julius Clarus in d. q. 64. num. 37. & Menoch. post alios lib. 2. de arbitrar. Iud. qq. casu 34 Q.

QVÆ-